

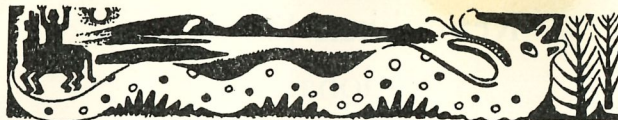
SÅNGBOK

FÖR

JAMTAMOT

SÅNGBOK
FÖR JAMTAMOT

Jämtlandssången

Ord: W. Peterson-Berger.

Musik efter en gammal jämtländsk brudlåt.

Så tåga vi tillsammans bort mellan Jämtlands gröna ångar,
bort mellan nyland, som prunka fulla av bröllopsblomsters
prakt.

Så skåda vi med gamman hän emot berg i blåa fjärran,
hän över sjöar, strömmar, skogar, jämt kring bygder på vakt.

./: Fagert är landet som blev vår lott och arvedel.

Så firom dess fågring nu med sång och stråkars spel.

Så tändom ånyo det hopp som våra fäder närt:

för slit och mödor av fröjd och sol ett mått oss be-
skärt. ./:

Redigerad av Lasse Forss.

Vinjetter: Per Arne Mobring.

Republiken Jämtlands Nationalsång

Text och musik: **Anders Fugelstad.**

Genom stor-Jämmtska sinnen det går som en brand
som en växande storm i vårt fjällhøga land
stiger frihetens flammande sång —
Gamla friden är förliden,
det är kamp och stråvan i tiden,
— upp mot datamaskinernas indelningstvång
stiger frihetens Jämtländska sång —

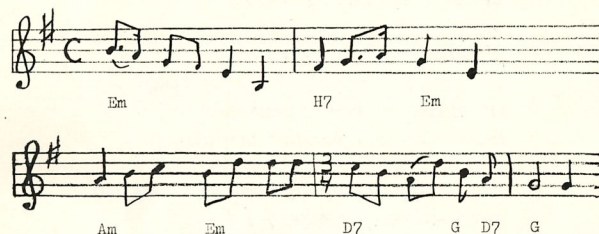
Vi har genom historien hävdadt vår rätt
till det klingande språk som oss gudarna gett
som en gåva till Jemt-land och -folk...
Skall det gamla nu få falla
skall vi låta svenskar befalla?
Nej emot detta skändliga indelningstvång
stiger frihetens Jämtländska sång —

Dom har hotat att upplösa Jämtland med våld,
fösa in oss i Västernorrälänningars sold
och förkväva vår egen kultur —
Skulle Jämtar då bli drängar,
då bli slavar åt dessa svenskar?
Nej, så sant som vi står här och sjunger vår sång
skall vi vinna vår frihet en gång!

Epigram

Orden upptecknade 1929 av Carl Lindberg efter bröderna
Ersson, Bonäset, Ströms socken.

Musik: **Gunnar Fastborg.**

Stackare myrman,
Slätmyra häv han.
Välese jätselbarna,
som få stiig pöni grana.

Sång vid Jamtamot

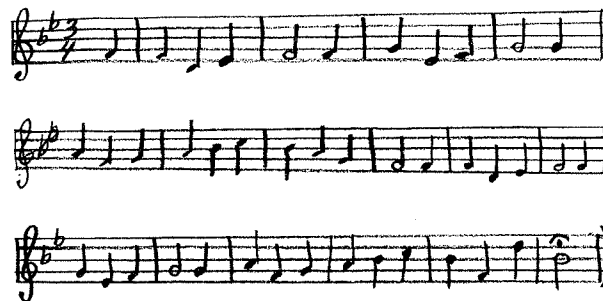
Ord och musik: **Gunnar Fastborg.**

Må vår sång ljuda högt, när vi samlas i kväll
alla jämtländska herrar och drängar,
vår sång om de mäktiga, solkrönta fjäll
och de furuomkransade ängar,
de susande skogar med forsar och rös,
där en främling går rädd och försagd,
där sagan nynnar ur hedenhös
och minner om mandom och bragd!

Det är jamtarnes sed, att i frändernas lag
sätta stråke till glädjens strängar,
så de ljuda med fröjd och i yngligatag
locka eko hos herrar och drängar,
Skåder upp, alle jamtar, med fröjdefull håg,
skåder upp, sjunger med, sjunger hårt
som droge vi hem i ett jublande tåg
till de sagornas land, som är vårt!

E Jamtvis

Text och musik: **Gunnar Fastborg.**

Når sommarn ä slut
å vintren bryt' ut
då tänd' je e tvejta
å brer mej e stut,
sen har je ne sa
vareneste da',
då mår je, då mår je,
då mår je sa bra.

Men tia hu går
å sa blir' e vår,
då kvitter å spriitt
i buska å snår,
å stäscha mi sa:
"Va arttut mae ha."
Då mår je, då mår je,
då mår je sa bra.

Næ'n je va e litta töus

Folkmelodi.

Mæ'n je va e litta töus,
hadd je ne no bra,
fast mæ boodd ti e föus,
å'n far gatt dra
ve å vatt'n, høi å bar
å frân änjom löuv å star.
Ja en far han gatt no dra
föjan ahlit som va.

Kreka hadd mæ branog ta
hen i föusan vårt,
för'n far va bra te sla,
lejd så myttjen slått.
Sio å reiv ahlit va han vann,
mor hu raka nog ijann,
va int radd de svett'n rann
vårs'n far hell mor.

Klocka fyr, når tuppen gol,
steig æ opp æ mor,
för hu hadd no, de hu gjol,
de e no vå je tror.
Änt'n skull æ opp å spinn,
hell å hadd æ nå te tvinn,
så je skull få ler' me binn
vantan at'n far.

Åura geck å je vårt lång,
föjan som æ mor.
Friaran dom vårt no mång,
sist sa kom'n Tor.
Når je höul han ville ha
både mej å menn heimsta,
vårt e, så je sværa jag.
Sæn förståur dæ nog.

Mæn de vårt no æne slag,
sæn mæ varte gift,
för de va no mången dag,
som je geck å glift,
för'n Tor å för hans skull,
för han for å söup se full,
hannle hästan som'n tull
å förstöre ahlit.

Mæn je ha me sjælv å skyll,
för je værdd sa klennt,
för je va nu som'n tyll,
som int tog'n Bengt.
Mæn je skull nu væ för go,
at'n Bengt som at'n Jo
norske va dom båue tvo,
bå'n Bengt å'n Jo.

Skakelhänt och skekeltänt

Text: **Anders Fugelstad.**

Mel: Vi mötte ett skepp i den svalkande monsun.

Skakelhänt och skekeltänt
stårssje hadde branog kleint
ende trösta va att hu va huskut rik
Myttje jol å finen skog
Nyen traktor, dubbeln plog,
halve stranna tå en storen sjö ma sik —

Alltin geck a ut på vift
faarn skull ha stårssja gift
å han bjöu a' ut å jussom prata ti.
— Håcken som bli mågen min
ske'n då jämt ha magan stinn,
bäste fläske ske'n ha at dotra mil

Men hu va så skekeltänt
så själve pussinga geck kleint
de va tocke slag som gjorde pöjkan brydd
Och e ma född ma finen smak
kan e kännas åta bak
te flötte lama e som e så vrakut stygg.

Men ma vejt ful branog väl
gammalstårssjan, hårr dom e
ta me huun, vårrt na gift'n danna å
mæ en snålen gammal strek
en som itna just begrep
och va kleint te öga så han itna såg.

Skakelhänt och skekeltänt
kan va tokut huskut reint
om man så har jol och skog och 'n sjö ma sik
Ere kleint på annre håll
spela töcke ingen roll
och int hjälp e då e dugg te vara rik!

Fäbodvisa

Jämtländsk folkmelodi, upptecknad i Revsund av **Olof Tirén**.

Streke, kjyt å skynnom däkk fort,
storshan käuk i bärgom.
Annot ha Bjänttussen vöri fram
ell ha dom sjätt värjn.
Käre hjärtans, vääs så frak
kommen å fåli mä sta,
I marag ska de få file.

Oversättning:

Gossar, spring och skynden er fort
flickorna ropa i bergen;
antingen har Björnen varit fram
eller ha de sett vargen:
Kära hjärtans, varen så bra
kommen och följ mig sta;
i morgon ska ni få gräddmjölk.

Aldrig bör man älska jamtar

Jämtländsk folkmelodi, upptecknad av **Olof Tirén**.

Aldrig bör man älska jamtar.
Han är gjord utav lappskinnshandskar,
han är lödin bå' in och ut.

Han är tör som en gammal ene.
Som en abbor (perca) så är han benig,
därför duger han ej att äta opp.

Han kör till Sonsvall med tomma bäljen,
fär te Härnsand och säljer täljen,
säljer fischjen och allt han har.

Stor i olom (grandiloquens) å små i tankom,
smal i lårom, och bytt om kampom,
fär ut ätt vägom och kryp ihop.

Væla e sa ovonsjle kringlu å stor

Ord och musik: Alan Kristenson.

Væla e sa ovonsjle kringlu å stor.
Unner hårr dom ha' ne de dannan som bor
jussom fot mot fot, danan mitt emot,
där de väx russinan å julgrötskaneln,
å dom rir å klöve på puckelkameln.

Paschan, dann dom kalle, ha bygginga si
full a skrin å kiste ma paningan ti.
Åsså lär'n ha tocken länge ra
ma små tök e töuse som dannse om kvälln,
når han ske kle ta se å kryp pöni fälln.

Store storfiktrea ti kröddgåla ha'n,
där han ligg å drar se te mitt fram på dan.
Ei ta stäscom står bakaför å slår
ma en litten lime ätt flugu å knorrt,
som ha e för lat för te själv raka borrt.

Klocka ellov når han ske ata undún
sett'n som en lapp på en kådde ma dun.
Farsse bruke'n få åssa ovapå
sviskan å russinan på stor e gullfat
å en kagge rövin te drecke åtat.

Lilltåa

(Ursvensk vaggvisa.)

Ord och musik: **Alan Kristenson.**

Lilltåa, tåtilla, kroknosa, tillerosa,
lilltåa, tåtilla, kroknosa, tillerosa,
stortimpen oppi veran,
stortimpen oppi veran.

Lillklocka, storklocka, nu ring dom æn gången,
lillklocka, storklocka, snart står du på gången.
Åra slong å du ha vorte lång
snart så e du giftasvöxen.

Mitt i Sverige

Text och musik: **Anders Fugelstad.**

Mitt i Sverige mitt i prick
ligger Jämtland som vi fick
det är någonting att kalla för centralt
Geografisk huvudroll
lika långt åt alla håll
härs och tvärs och radiellt och axiellt —

Allt vi har och allt vi vill
 det och tusen saker till
 gör att jämten ser så glad och trevlig ut
 om ni råkar träffa nå'n
 som är dum och dryg och vrång
 måste han ha bott nå'n annanstans förut —

När man läser genetik så kan man råka lära sig
 att alla människor är utav samma slag
 det kan ju gälla för dom andra sinsemellan, ja okay
 men vi jämtar är nog regelns undantag —

Och vi är ju inte lagda för att skryta med vår lott
 men vi tackar ju vårt öde givetvis
 och för suveräniteten i det här som vi har fått
 är vi hundratrettiotusen levande bevis —

Mitt i Sverige osv.

Nyårsvåku

Ord och musik: Alan Kristenson.

Vyssje, vågge, pøitjen, som je fått.
 Nu ha heile länge åre gått.
 Før de va på nyårskvälla
 som ma danse utpå jälla.
 Å den kväll'n sa annse
 je int vå je danse
 ma för kær.
 Før'n Spala-Jo,
 spala ske du tro,
 satte atte föjan
 tog int ell ti højan,
 som låg kvær.

Röurutkjohlen hadde je på me
 å ta'n mor hadd je fått låne
 bröllopshalsduksnåla,
 som ha fårre ma gåla
 hunnru år.
 Når je såg'n Jo,
 spala där han sto
 klædd ti barre shlarvan
 tänkt je nog på arrvan
 som je får.

Aller för ha je fell danse
 som den dansen når je annse,
 att je strunt ti gåla
 arve å gullnåla
 för en kær.
 För je såg på'n Jo,
 å'n Jo försto,
 fast ma barre titte
 på våranter litte
 vart'n kvær.

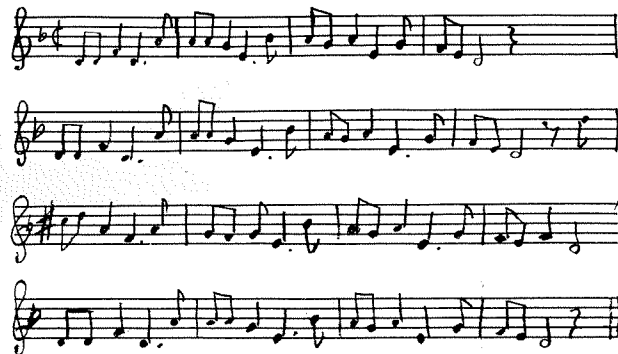
Löne klennt te teme sköra,
 fast de les å väctke döra,
 fast du tigg å sjåle
 flyg å snarrt a gåle
 sköra dann.

Å en spalaman
 e som sköra, han.
 Du kan aller binne'n
 som e skör försvinn 'n,

Vysse, vågge, pöitjen som je ha.
 Aller meir kan je bli ong å gla.
 För de va på nyårskvälla
 som ma danse utpå jälla.
 Etc.

”... når du vål stor”

Ord och musik: **Alan Kristenson.**

Finns sa myttje, sa fala myttje
 för dej te gæra, når du vål stor.
 Stille kreka å vattne hästan
 åsså si at, att de finns nå for.
 För drängen, når dom ha
 et a kvälla,
 går å lägg se
 å söv på jälla.
 Finns sa myttje, sa fala myttje ...

Dagkarlan kómm fala tila
 í sláttann-tin, á når klocka ring
 jett jân va like sa vass som supen,
 ein toltf ta vonnera e beting.
 Ássa kómm rackstran,
 te svarve pinnan
 at rakom deres
 jett gjæres innan.
 Finns sa myttje, sa fala myttje . . .

Tänk om Storsjön

Proveniens: 15:s manskapsmäss.

Tänk om Storsjön vore brännvin,
 Indalsälven full av bayerskt öl,
 punsch och vin i varje rännil,
 akvavit i varje pöl.

∴: Tänk va' vi då skulle trivas
 i vårt kära landskap varje dag,
 bara gå omkring och supa,
 bara vara god och glad. ∴:

Bær möule

Text: Alan Kristenson.

Mel: Glada änkán.

Bære möule
Brö vâl döule torrt á skærrt
Á te skávle
ti se sávle e int værrt
Men om mæ at sávlan
får ná leta stærret
et mæ store skávlan
ta bá torrt á skærrt.

Snapsvisa

Text: Alan Kristenson.

Mel: Månen vandrar sin stilla ban.

Se stáscher ske ein int litte páu
ein vinn just frie, se e'n bedregen
Mæ supom ere á jæmt e scháu
ein vinn int smæka, förrn dom e tegen.
Ta kvinfolk vill ein int si ná meir
Mæn supan tar ein ju bære fleir
— aaahh — bære fleir.

Snapsvisor

Mel: Sorgerliga saker...

Ormar väsa, flugor surra, grodor hoppa, harar spy,
kattor jama, rävar fisa, hästar älska, korna gny.
Potatis göres nu till brännvin, ädel druva, ädelt vin.
För en tuting blunda, gapa, hicka, rapa och ta in.

Mel: Gubben Noak.

Utan smärta
till vårt hjärta
nubben sig begav.
Åkte som på kana,
sånt beror på vana.
Tack du lille
att du ville
gå hos oss i kvav.

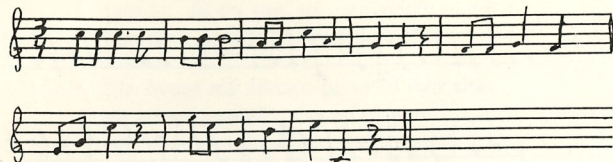
Talkör.

Nu leker laxen
Nu blommar häggen
Nu lyfter taxen
sitt ben mot väggen
sssssssssssssssskål.

Tomma glas i gott kalas

Ord efter ett skillingtryck 1824.

Musik: Lasse Forss.

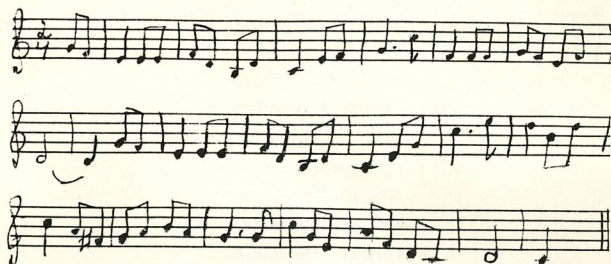
Tomma glas i gott kalas
värden icke hedra.
Därför fyller jag mitt glas.
Bröder! Fyllen edra!

Fulla glas i gott kalas
gästerna ej hedra.
Därför tömmer jag mitt glas.
Bröder! Tömmen edra!

Upp lustigt att leva

Ord efter ett skillingtryck 1833.

Musik: **Bertil Nordfors.**

Upp lustigt att leva på såd'na kalas,
där vänskap med brännvinet främjas,
där jamtarna skramla med flaskor och glas,
och spelman han spelar för Mickel och Mas,
och alla i enighet sämjas.

När skämtet tar ordet

Ord: **Frans Michael Franzén.**

Musik: **Olof Ahlström.**

När skämtet tar ordet vid vänskapens bord
med fingret åt glaset som dofta,
så drick och var glad; på vår sorgliga jord
man gläder sig aldrig för ofta.
Ty en blomma är glädjen: i dag slår hon ut,
i morgon förvissnar hon redan.
Just nu, då du kan, hav en lycklig minut
och tänk på den kommande sedan!

För övrigt må värden ge alltid nytt skäl
till ständig omsättning av glaset
och visa att rangen är nyttig likväl —
till skålarnas mängd på kalasen!
Men förr'n han är färdig med klang och harang,
vi skynda att självmante dricka
och helge ett glas som är över all rang,
i tysthet — envar åt sin flicka!

Senare tillägg:

När jamtarna samlas i vänskapligt lag,
då råder ej kvidan och suckan.
Nej, då råda äkta och urjämska tag
med glädje och luft uti luckan.
Ty de krydda sitt samtal med mustiga ord,
som minna om framfarna tider.
Bland kraftfulla män ur silurblandad jord
finns ingen som sitter och kvider.

REGISTER

	Sid.
Jämtlandssången	3
Republiken Jämtlands Nationalsång	4
Epigram	5
Sång vid Jamtamot	6
E'jamtvis	7
Mæn je va e litta töus	8
Skakelhänt och skekeltänt	10
Fäbodvisa	12
Aldrig bör man älska jamtar	13
Væla e sa ovonsjle kringlu å stor	14
Lilltåa	16
Mitt i Sverige	17
Nyårsvåku	19
...når du vål stor	21
Tänk om Storsjön	23
Bære möule	24
Snapsvisa	25
Snapsvisor	26
Tomma glas i gott kalas	27
Upp lustigt att leva	28
När skämtet tar ordet	29

